

Meldcode

Huiselijk geweld en kindermishandeling

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Inleiding	blz. 3
Doel en functie van de meldcode	blz. 4
Beschrijving van de stappen voor de Caeciliaschool	blz. 5
Websites/telefoonnummers	blz. 7

Inleiding

In het najaar van 2008 kondigden staatssecretaris Bussemaker van VWS en de ministers Hirsch Ballin van Justitie en Rouvoet van Jeugd en Gezin een wetsvoorstel aan, waarin, in het kader van kwaliteitszorg, de plicht wordt opgelegd om een meldcode te hanteren voor huiselijk geweld en kindermishandeling.

De Wet richt zich op alle vormen van onderwijs inclusief de leerplicht, kinderopvang, peuterspeelzalen, bureaus gastouders, jeugdzorg, (jeugd)gezondheidszorg, maatschappelijke ondersteuning (thuiszorg, welzijn maatschappelijk werk MEE) en justitiële inrichtingen.

Aan de voorgenomen wet wordt een basismodel meldcode toegevoegd, die als handreiking kan worden gebruikt om een code op te stellen voor de eigen organisatie of praktijk.

Doel en functie van de meldcode

De aanleiding voor het wetsvoorstel was dat er onzekerheid heerst over wat te doen met signalen van huiselijk geweld. Een meldcode moet duidelijkheid scheppen over de te zetten stappen en kan daarmee beroepskrachten ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Een meldcode bevat een stappenplan. Dit stappenplan leidt de beroepskracht stap voor stap door het proces vanaf het moment van signaleren tot aan het moment dat hij/zij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. De stappen maken duidelijk wat er wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling, en hoe je op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het doen van een melding. Het stappenplan levert een bijdrage aan een effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

De nieuwe wet geeft een verplichting om de meldcode te hanteren en het gebruik daarvan te borgen. Hierbij wordt het Steunpunt Huiselijk Geweld gepositioneerd. Zij ontvangen meldingen en kunnen advies geven wat kan toeleiden tot passende hulp.

De meldcode richt zich op relationeel geweld. Hierbij is geen meldplicht van kracht. Er is wel meldplicht bij professioneel geweld, maar dit staat los van de meldcode. Het doel van de meldcode is geweld te stoppen en hulp te bieden. De meldcode wordt norm van handelen. Het moet leiden tot zichtbaar gedrag.

Stappenplan

In het stappenplan wordt ervan uitgegaan dat de leerkracht regelmatig contact heeft met de ouders. De stappen gaan in op het proces vanaf het moment dat er signalen zijn. De stappen wijzen de leerkracht de weg als hij/zij meent dat er signalen zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling. De stappen die hieronder worden beschreven zijn in een bepaalde volgorde gerangschikt, maar deze volgorde is niet dwingend. Waar het om gaat, is dat je als leerkracht alle stappen in het proces hebt doorlopen, voordat je besluit een melding te doen. Ook zullen soms stappen 2 of 3 keer worden gezet.

STAP 1: SIGNALLEN IN KAART BRENGEN EN VASTLEGGEN

Als je signalen opvangt van huiselijk geweld of kindermishandeling, dan moet je deze signalen vastleggen, net zoals de gesprekken die je over de signalen voert, de stappen die je zet en de besluiten die je neemt. Vermeld ook als er informatie afkomstig is van een ander. Let op dat als je signalen vastlegt, dat je daar bij alleen feitelijkheden noemt: sluit aan bij wat je ziet en hoort en vermijd oordelen. Ook wanneer er in een gezin al hulp is: zijn er signalen, dan zet je stappen.

STAP 2: OVERLEG EN ADVIES

De tweede stap is overleg over de signalen. Collegiale consultatie, of advies inwinnen bij het Veilig Thuis (VT) of SHG (Steunpunt Huiselijk Geweld). Deze stap is ook bedoeld om het gesprek met de ouders voor te bereiden, zodat je goed bent toegerust.

STAP 3: GESPREK MET DE OUDER(S)/LEERLING

Na het collegiaal overleg, en eventueel een adviesgesprek met VT of SHG, volgt een gesprek met de ouder(s). In het gesprek gaat het er om dat je:

1. het doel van het gesprek uitlegt
2. de signalen bespreekt
3. een reactie vraagt aan de ouder(s)/leerling
4. en pas na deze reactie het vervolg aangeeft.

Heb je behoefte aan ondersteuning bij deze stap, dan kun je advies vragen bij de IB-ers of aan VT of SHG. Geef openheid!

NB. Van het gesprek kan worden afgezien i.v.m. de veiligheid van het kind, de ouder of de leerkracht. Zie dan niet af van een melding!

STAP 4: TAXEREN

Na de eerste 3 stappen, beschik je al over redelijk veel informatie: de beschrijving van de signalen die je hebt vastgelegd, het advies van deskundigen en de uitkomsten van het gesprek met de ouder(s)/leerling. Deze 4^e stap vraagt van jou dat je het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling inschat, evenals de aard en de ernst van dit geweld. Ook bij deze stap kun je advies inwinnen bij de IB-er, GGD-verpleegkundige, wijkteam, VT of SHG.

STAP 5: BESLISSEN

Na de weging van stap 4 kom je (zo nodig ondersteund door deskundigen) tot een besluit: zelf hulp organiseren of een melding doen.

Wanneer je besluit of je zelf effectieve hulp kan bieden of organiseren, gelet op je competenties, verantwoordelijkheden en je professionele grenzen, dan volg je de effecten van deze hulp en doe je alsnog een melding als het geweld niet blijkt te stoppen of opnieuw oplaat. De leerling wordt geregistreerd in de Verwijsindex.

Meen je dat je niet in staat bent om de leerling voldoende te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling, dan doe je een melding zodat de signalen nader onderzocht kunnen worden en acties in gang kunnen worden gezet.

VT doet na een melding onderzoek naar de signalen. Medewerkers gaan in gesprek met de ouders en leerkrachten die met het kind te maken hebben. Op basis van die resultaten besluit men wat er moet gebeuren. Vaak zal vrijwillige hulp in gang worden gezet, maar VT kan ook beslissen om een melding te doen bij de Raad voor de Kinderbescherming en/of aangifte van mishandeling te doen bij de politie.

Het Steunpunt zal na een melding contact zoeken met de ouder(s) om te beoordelen welke hulp noodzakelijk is, om vervolgens deze hulp voor het slachtoffer en de pleger te organiseren en hen daarvoor zonedig te motiveren.

Bij een melding moet je zoveel mogelijk signalen melden, d.w.z. de feiten en gebeurtenissen die zijn waargenomen. Wil je ook feiten en gebeurtenissen melden die een ander heeft gezien, meld dan duidelijk deze 'andere bron' in je melding.

Als hoofdregel geldt: Voordat je melding doet, zoek je contact met de ouder(s) over de melding. In dit gesprek:

1. leg je uit dat je een melding gaat doen, wat een melding voor de ouder(s) betekent en wat het doel van de melding is
2. vraag je een reactie hierop aan de ouder(s).
3. Mochten ouders bezwaren hebben, overleg op welke wijze je tegemoet kunt komen aan deze bezwaren (Je spant je dan in om toestemming te krijgen)
4. Wanneer dit niet lukt, weeg je de bezwaren van de ouder(s) af tegen de noodzaak om de leerling te beschermen.
5. Je doet een melding zonder toestemming van ouders wanneer naar jouw oordeel de bescherming van het kind door slag geeft.

Vraag VT of SHG wat je na de melding, binnen je grenzen, zelf nog kunt doen om de leerling/ouder(s) tegen het risico op huiselijk geweld of op mishandeling te beschermen.

Websites/telefoonnummers

Meer informatie over de meldcode kun je vinden op: www.meldcode.nl

Veilig Thuis

<https://www.amersfoort.nl/veiligheid/veiligheid-tonen-op/huiselijk>.

0800 2000.

Steunpunt Huiselijk Geweld (SHG): tel. 0900 1 26 26 26

www.shginfo.nl

www.wijkteam-amersfoort.com

Wijkteam Zehra Killi

0615044811

Wijkteam Brigitte van Weel

0615124116